

DE VROUWEN VAN CAVENDON HALL

DE VROUWEN
van
CAVENDON
HALL

BARBARA
TAYLOR BRADFORD

Vertaling Monique de Vré

HarperCollins

© 2015 Barbara Taylor Bradford
Oorspronkelijke titel: *The Cavendon Women*
Vertaling: Monique de Vré
Omslagontwerp: b'lj Barbara
Omslagbeeld: David Wickham/©ILINA SIMEONOVA/Trevillion Images
Zetwerk: Mat-Zet B.V., Soest
Druk: CPI Koninklijke Wöhrmann BV, Zutphen

ISBN 978 94 027 1010 6
NUR 342
Eerste druk 2016

Originele uitgave verschenen bij HarperCollins Publishers , U.K.
Deze uitgave is uitgegeven in samenwerking met HarperCollins Publishers LLC
© Nederlandse uitgave: HarperCollins Holland
HarperCollins Holland en Harlequin Holland zijn divisies van Harlequin Enterprises Limited
www.harpercollins.nl

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Alle in dit verhaal voorkomende personen zijn ontleend aan de fantasie van de schrijver.
Elke gelijkenis met bestaande personen berust op toeval.

Voor Bob, met al mijn liefde, voor altijd

Inhoud

DEEL EEN 15

Een familiereünie

juli 1926

DEEL TWEE 139

Bedrog komt aan het licht

september 1926

DEEL DRIE 315

Vrouwelijke strijders

januari-juni 1927

DEEL VIER 411

Reddende engelen

december 1928-september 1929

De personages

BOVEN

DE INGHAMS IN 1926

Charles Ingham, zesde graaf van Mowbray, 57 jaar oud. Eigenaar en beheerder van Cavendon Hall. Wordt aangesproken met ‘Lord Mowbray’.

Felicity Ingham, zijn ex-vrouw, de voormalige gravin van Mowbray, 56 jaar oud. Erfgename van haar overleden vader, een industrieel. Inmiddels hertrouwd met Lawrence Pierce, een befaamd chirurg.

DE KINDEREN VAN DE GRAAF EN VOORMALIGE GRAVIN

Miles Ingham, erfgenaam van de grafelijke titel, 27 jaar oud. Hij staat bekend als de ‘Honourable Miles Ingham’, woont op Cavendon en leert het landgoed te beheren. Is getrouwd met Clarissa Meldrew.

Lady Diedre Ingham, oudste dochter, 33 jaar oud, woont in Londen. Ze werkt bij het ministerie van Oorlog en is ongehuwd.

Lady Daphne Ingham Stanton, tweede dochter, 30 jaar oud. Ze is gehuwd met Hugo Ingham Stanton. Ze wonen met hun vijf kinderen in de zuidvleugel van Cavendon.

Lady DeLacy Ingham, derde dochter, 25 jaar oud, woont in Londen. Ze is gescheiden van Simon Powers en heeft haar meisjesnaam weer aangenomen.

Lady Dulcie Ingham, vierde dochter, 18 jaar oud. Ze woont op Cavendon.

De vier meisjes worden door het personeel nog steeds vertederd ‘de vier D’s’ genoemd.

De kinderen van Lady Daphne en Mr. Hugo Stanton zijn de twaalf-

jarige Alicia, de achtjarige Charles, de vijfjarige tweeling Thomas en Andrew, en de tweejarige Annabel.

ANDERE INGHAMS

Lady Lavinia Ingham Lawson, zus van de graaf, 53 jaar oud. Ze woont in Skelldale House, op het landgoed, wanneer ze in Yorkshire is. Ze is meestal in Londen en inmiddels weduwe. Ze was getrouwd met John Edward Lawson, beter bekend als Jack.

Lady Vanessa Ingham, de ongehuwde zus van de graaf, 47 jaar oud. Ze heeft haar eigen privésuite in Cavendon Hall, die ze gebruikt wanneer ze in Yorkshire is. Ze brengt de meeste tijd in Londen door.

Lady Gwendolyn Ingham Baildon, weduwe, tante van de graaf, 86 jaar oud, die in Little Skell Manor woont op het landgoed. Ze was gehuwd met wijlen Paul Baildon.

De Honourable Hugo Ingham Stanton, neef van de graaf, 45 jaar oud. Hij is de volle neef van Lady Gwendolyn, de zus van zijn overleden moeder, Lady Evelyne Ingham Stanton. Hij is gehuwd met Lady Daphne.

NOCH BOVEN, NOCH BENEDEN

DE TWEEDE FAMILIE: DE SWANNS

De familie Swann dient de familie Ingham al ruim honderdzeventig jaar, met als gevolg dat hun levens in veel opzichten verweven zijn geraakt. De leden van deze familie wonen al vele generaties lang in het dorp Little Skell, grenzend aan het park van Cavendon. De huidige Swanns zijn de Inghams even toegewijd en trouw als hun voorouders, en ze zouden ieder lid van de familie met hun leven verdedigen. De Inghams vertrouwen hen onvoorwaardelijk, en omgekeerd geldt hetzelfde.

DE SWANNS IN 1926

Walter Swann, kamerdienaar van de graaf, 48 jaar oud. Hoofd van de familie Swann.

Alice Swann, zijn vrouw, 45 jaar oud. Een kundig naaister die de kleding verzorgt en kledingstukken naait voor Lady Daphne en haar dochters.

Harry, hun zoon, 28 jaar oud. Voormalig leerling-tuinman op Cavendon Hall; hij is nu in de leer als landgoedbeheerder en werkt samen met Miles Ingham.

Cecily, hun dochter, 25 jaar oud. Ze woont en werkt in Londen, waar ze een beroemd modeontwerpster is geworden en drie winkels heeft.

ANDERE SWANNS

Percy, de jongere broer van Walter, 45 jaar oud. Hoofdjachttopzichter op Cavendon.

Edna, de vrouw van Percy, 46 jaar oud. Verricht af en toe werkzaamheden op Cavendon.

Joe, hun zoon, 25 jaar oud. Werkt samen met zijn vader als jacht-opzichter.

Bill, neef van Walter, 40 jaar oud. Hoofdtuinman op Cavendon. Hij is weduwnaar.

Ted, neef van Walter, 51 jaar oud. Hoofd onderhoudsdienst en timmerwerkplaats op Cavendon. Weduwnaar.

Paul, zoon van Ted, 27 jaar oud, werkt met zijn vader als onderhoudsman en timmerman op Cavendon.

Eric, broer van Ted, neef van Walter, 46 jaar oud. Butler in het huis van Lord Mowbray in Londen. Ongehuwd.

Laura, zus van Ted, nicht van Walter, 39 jaar oud. Huishoudster in het huis van Lord Mowbray in Londen. Ongehuwd.

Charlotte, tante van Walter en Percy, 58 jaar oud. Werkt niet meer

op Cavendon. Charlotte is de matriarch van de familie Swann. Ze wordt door iedereen met veel respect bejegend en door de Inghams met een zekere achting behandeld. Charlotte was de secretaresse en persoonlijk assistent van David Ingham, de vijfde graaf, tot hij stierf.

Dorothy Pinkerton, meisjesnaam Swann, 43 jaar oud, nicht van Charlotte en de Swanns. Ze woont in Londen en is getrouwd met Howard Pinkerton, die rechercheur is bij Scotland Yard. Ze werkt samen met Cecily in haar bedrijf, Cecily Swann Couture.

BENEDEN

Mr. Henry Hanson, butler

Mrs. Agnes Thwaites, huishoudster

Miss Susie Jackson, kokkin (nicht van Nell, die is opgehouden met werken)

Mr. Gordon Lane, eerste bediende

Mr. Ian Melrose, tweede bediende

Miss Jessie Phelps, eerste dienstmeisje

Miss Pam Willis, tweede dienstmeisje

Miss Connie Layton, derde dienstmeisje

Mr. Tim Hartley, chauffeur

ANDERE WERKNEMERS

Miss Margaret Cotton, kinderjuf van de kinderen van Lady Daphne; wordt meestal met 'Nanny' of 'Nan' aangesproken.

Miss Nancy Pettigrew, de gouvernante, wordt meestal aangesproken met 'Miss Pettigrew'. De gouvernante verblijft 's zomers niet op Cavendon.

HET BUITENPERSONEEL

Een groot landhuis als Cavendon Hall, met zijn duizenden hectaren land en een enorm korhoenderheidegebied, heeft mensen uit de directe omgeving in dienst. Behalve dat het een grote familie huisvest, is dit ook de reden van zijn bestaan. Het biedt werkgelegenheid aan de plaatselijke dorpsbewoners en land aan de plaatselijke pachtboeren. De dorpen die Cavendon omgeven, zijn door diverse graven van Mowbray gebouwd om hun werknemers te huisvesten. Ook zijn er kerken en scholen gebouwd, en later postkantoren en kleine winkels. De dorpen om Cavendon heen zijn Little Skell, Mowbray en High Clough.

Er is een groot aantal mensen dat buiten werkt: een hoofdjachtopzichter plus nog vijf jachtopzichters, drijvers en flankeurs die werken wanneer het seizoen van de korhoenderjacht begint en de jagers op Cavendon arriveren om aan de jacht mee te doen. Anderen die buiten werken, zijn de houtvesters, die het omringende bos verzorgen voor de jacht in het laagland in bepaalde perioden van het jaar. Het park wordt verzorgd door een hoofdtuinman en vijf tuinlieden die onder hem werken.

Het seizoen van de korhoenderjacht begint op 12 augustus, de zogeheten *Glorious Twelfth*. Het eindigt in december. De patrijsjacht begint in september. Dan wordt er op eenden en wilde vogels gejaagd. De fazantenjacht begint op 1 november en gaat door tot december. De mannen die op Cavendon komen jagen, zijn meestal aristocraten en worden altijd *the Guns* genoemd, omdat ze met geweren schieten.

Deel een

Een familiereünie

juli 1926

De kleine wereld van de kindertijd is met zijn vertrouwde omgeving een model van de grotere wereld. Hoe intensiever het gezin zijn karakter op het kind heeft gestempeld, hoe meer het zijn vroegere miniatuurwereld weer zal voelen en zien in de grotere wereld van de volwassenheid.

Carl Jung, *Theory of Psychoanalysis* (1915)

Hoofdstuk 1

Cecily Swann kende het goed, dit pad. Ze had er haar hele leven overheen gelopen, het was een oude bekende. Ze hief haar hoofd en keek naar het voorname huis dat boven haar uittorende op de top van de heuvel. Cavendon Hall. Een van de grote landhuizen van Engeland, het fraaiste van alle in Yorkshire.

Het huis was deze ochtend haar bestemming, zoals het in haar jeugd zo vaak was geweest. Haar ouders en haar broer Harry woonden in het dorp Little Skell, aan de rand van het park van Cavendon, net als haar voorouders; de generatie woonde er nu al ruim honderdzeventig jaar lang.

Het was een heerlijke vrijdagochtend, midden in de maand juli, en het zag er niet naar uit dat het vandaag zou gaan regenen. De zon scheen uitbundig en hulde het huis in dat kristalheldere noordelijke licht dat op verschillende tijden van de dag de buitenkant zo'n zachte, eigenaardige gloed gaf.

Cecily keek onder het lopen om zich heen. Ze had half en half verwacht Genevra hier te zien rondhangen, maar de zigeunerin was nergens te bekennen. De zigeunerwoonwagens waren zichtbaar op de heuvel aan de andere kant van de weilanden; Genevra's familie woonde, met toestemming, op het land van de zesde graaf – dat was altijd zo geweest en zou altijd zo blijven, nam ze aan.

Maar verder was er veel veranderd. Hoewel Cavendon Hall er nog hetzelfde uitzag, was het niet meer wat het geweest was. Sterker nog, er was veel veranderd, veel dingen waren niet meer zoals vroeger. De oorlog had alles veranderd. Had iedereen veranderd. Zoals haar vader, Walter, altijd zei: de goeie ouwe tijd was voorbij, en het zou nooit meer worden zoals vroeger. En dat was maar al te waar.

Gelukkig waren haar vader en broer ongedeerd uit de oorlog teruggekeerd, maar Guy Ingham, de erfgenaam van de Ingham-titel, was dat niet. Hij was in Frankrijk gestorven voor zijn vaderland en lag daar samen met zijn strijdmakkers begraven.

Ze hadden allemaal om hem gerouwd – alle bewoners van de drie dorpen om Cavendon net zozeer als zijn familie. Niet omdat hij de erfgenaam was, maar omdat hij zo'n sympathieke jongeman was geweest. Nu zou Miles op een dag de grafelijke titel en alles wat daarbij hoorde erven.

Miles Ingham.

Haar hart kneep samen toen ze aan hem dacht. Hij was in haar hele jeugd haar constante metgezel geweest, haar beste vriend en later haar liefde. Ze had van hem gehouden met heel haar wezen en deed dat nog steeds. En hij had haar vele malen verteld dat hij hetzelfde voor haar voelde en dat ze op een dag zouden trouwen. Maar dat was niet gebeurd.

Miles had met een ander meisje moeten trouwen. Een geschikt meisje, Clarissa Meldrew, de dochter van Lord Meldrew. Het soort meisje dat Miles een aristocratische erfgenaam zou geven. Zo ging dat bij de hogere stand; toekomstige erfgenamen domineerden hun leven en hun lot.

Cecily bleef staan toen ze plotseling iets bedacht en liep toen naar links, in de richting van de rozentuin. Ze had wat tijd nodig om na te denken, en bovendien was het toch nog te vroeg voor haar afspraak.

Even later trok ze de zware eikenhouten deur van de oude ommuurde tuin open en liep ze de treden af. Het was een geurige plek, gevuld met het parfum van laatbloeiende rozen. Ze ging op een gietijzeren tuinstoel zitten en ademde de zware geur in. Deze plek was altijd een oord van rust en schoonheid geweest.

Ze bleef volmaakt stilzitten, sloot haar ogen en vroeg zich af waarom ze hiermee had ingestemd – Miles dit weekend helpen met de familie-reünie die de graaf had gepland. Het was waarschijnlijk het stomste wat ze ooit had gedaan.

Maar kennelijk dacht tante Charlotte dat ze in staat was met deze

moeilijke situatie om te gaan, want anders had ze haar niet gevraagd bij te springen.

Ze hoorde de stem van haar tante weer in haar hoofd toen ze terugdacht aan het gesprek dat ze een week geleden hadden gevoerd. 'Lady Daphne is de enige die samen met Miles het weekend kan organiseren, maar ze heeft het al zo druk met de zaken van Cavendon en haar vijf kinderen. Ik zou het erg waarderen als je hem zou helpen, Ceci.'

Ze dacht aan haar pogingen om eronderuit te komen, want het idee stond haar helemaal niet aan. Ze had geopperd dat een van zijn zussen het beter zou kunnen. Maar haar tante had haar bezwaren met een bevestigend handgebaar weggewuifd. 'Er zouden problemen kunnen ontstaan, Ceci, en we hebben een sterk iemand als jij nodig. Iemand die stevig in haar schoenen staat als het nodig is.'

Tja, normaal gesproken was dat geen probleem, maar in de nabijheid van Miles Ingham wist ze het niet zeker.

Ze had de afgelopen zes jaar niet of nauwelijks met hem gesproken. Ze hadden elkaar de doodenkele keer dat ze elkaar waren tegengekomen, hier op Cavendon, begroet of naar elkaar gezwaaid, maar dat was alles. Zes jaar geleden had ze gezworen dat ze hem nooit meer bij zich in de buurt zou laten komen, en haar tante Charlotte had goedkeurend geknikt toen ze haar dat had toevertrouwd.

'Ik zal alleen blijven en me wijden aan mijn loopbaan als modeontwerpster,' had Cecily gezegd, en Charlotte had verheugd en opgelucht gekeken. Dat haar tante haar nu had gevraagd Miles een handje te helpen, kon Cecily dus niet plaatsen. Maar in feite had ze geen keus.

Cecily zuchtte en ging rechter zitten. Ze had alles aan Charlotte Swann te danken. Haar tante had haar gesteund bij het opzetten van haar modezaak, had haar haar eerste winkel in de Burlington Arcade gegeven, had haar loopbaan mogelijk gemaakt. En Charlotte had het startkapitaal voor de onderneming geleverd. Ze waren zakenpartners geworden, waren dat nog steeds, en de samenwerking verliep bijzonder goed.

Ze vertrouwt erop dat ik me correct gedraag, concludeerde Cecily. Ze weet dat ik niet voor zijn charmes zal bezwijken, persoonlijk bij hem betrokken zal raken. Zij begrijpt dat de pijn die hij me heeft bezorgd, veel te diep zit. Bovendien beseft ze goed dat ik mijn bedrijf ben toegewijd, dat het mijn leven is.

Cecily stond op, liep de rozentuin uit en beklom de heuvel naar het huis. Ze voelde zich beter. Ze kon Miles Ingham aan. Ze was niet bang voor hem, voor niemand trouwens.

In de afgelopen zes jaar had ze geleerd onafhankelijk te zijn, op eigen benen te staan en haar eigen beslissingen te nemen. Bovendien was ze een groot succes. De vrouwen waren dol op haar kleding en kochten die bij karrenvrachten. En niet alleen in Londen, maar ook in Amerika. Ze had al twee reizen naar New York gemaakt, en haar naam was aan beide zijden van de Atlantische Oceaan bekend.

Miles had zo zijn problemen. Net als Cavendon.

Haar toekomst zag er zonnig uit, was een uitdaging, en met een beetje geluk zou haar succes nog verder groeien. Miles Ingham hoorde bij het verleden. Haar blik was op de toekomst gericht.

Ze zou hem dit weekend uit de brand helpen, en daarna zou ze teruggaan naar Londen en doorgaan met haar werk, en Miles aan zijn lot overlaten. In haar leven was geen plaats voor hem. Ze zou nooit die dag vergeten, nu zes jaar geleden, waarop hij haar had verteld dat hij ging trouwen met een andere vrouw. Hij had haar hart gebroken, en ze zou het hem nooit vergeven.